

Tarih: 20.07.2020
Sayı: 7458

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/1530
KARAR NO : 2020/992

DAVACI : AYDEM ELEKTRİK PERAKENDE SATIŞ A. Ş.
VEKİLLERİ : AV. CAVİT ÖZTÜRK
Söğütözü Mah. 2176. Sk. No:7/33 Çankaya/ANKARA
AV. AHMET ERTUĞRUL ERGÜDEN
Anadolu Cad. Megapol Tower No:41 Bayraklı/İZMİR
AV. AHMET YAMAN
Kışla Cad. Üretmen İş Merkezi No:61/163 Eyüp/İSTANBUL

DAVALI : REKABET KURUMU BAŞKANLIĞI /ANKARA
VEKİLİ : AV. ESMA TEMEL -Aynı yerde

DAVANIN ÖZETİ : Davacı şirket tarafından, dağıtım bölgesindeki eylemleri ile 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesi uyarınca hakim durumunu kötüye kullandığından bahisle anılan Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca 2017 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirinin taktiren %0,75'i oranında olmak üzere 19.433.652,71-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 01.10.2018 tarihli ve 18-36/583-284 sayılı Rekabet Kurulu kararının; hukuka aykırı olduğu, 17.04.2014 tarihli tedarik lisansı ile son kaynak tedarikçisi olarak Aydın, Denizli ve Muğla illerinde faaliyetini sürdürdüğü, dava dışı Gediz Elektrik Perakende Satış A.Ş. adına tespit edilen ihlal nedeniyle ceza verilemeyeceği, kurul kararında tesis edilen ceza oranının ve hakim durum tespitine yönelik sürecin gizlendiği, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'nun yetki alanına giren hususların soruşturmaya konu edildiği, limit altı müşterilerle sözleşme yapma hususunda tamamen EPDK düzenlemelerine uygun hareket edildiği, limit altı sözleşme alma davranışının görece düşük sayılarda gerçekleştiği yine hakim durum tespitine yönelik etki analizinin usulüne uygun olarak yapılmadığı, sözleşmelerde belirtilen taahhütlerin davalı idarece yanlış yorumlandığı, EPİAŞ tarafından yapılan uygulamaların dikkate alınmadığı, sözleşmelerin pazar kapama ve sonraki döneme etkisinin nitelikleri bakımından sağlıklı inceleme yapılmadığı, 2014 yılında yapılan önaraştırma neticesinde tespit edilen sözleşmelerin değiştirilmediğine yönelik durumun gerçeği yansıtmadığı, kurul kararında gerekçe olmadığı ve hukuki dayanağın belirtilmediği, şirket içi yazışmaların yer aldığı elektronik posta dayanak alınarak idari para cezası verilmesinin objektif hukuk kuralları ile bağdaşmadığı belirtilerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Kurul tarafından ceza oranının belirlenmesinde ihlalin süresine ilişkin temel aldığı teşebbüs davranışlarının ve bunların zaman aralıklarına ilişkin değerlendirmelerin esas alındığı, nihai para cezası miktarı belirlenirken öncelikle temel para cezasının belirlendiği ve ardından varsa ağırlaştırıcı/hafifletici unsurların dikkate alındığı, bu bakımdan 2017 yılı cirosundan grup içi satışların çıkarılması sonucu kalan miktar üzerinden hesaplama yapıldığı, ticari sır içeren bilgilerin açıklamama yükümlülüğü bulunduğu, 4054 sayılı Kanun uyarınca rekabet ihlallerini soruşturma ve yaptırım uygulama konusunda görevli ve yetkili bulunulduğu, limit altı müşterilerle ikili anlaşma alınması hususuna Kurul kararının 438-449 numaralı paragraflarında detaylı bir şekilde yer verildiği, söz konusu eylem ve uygulamaların 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi kapsamında değerlendirilmesinde gerek dışlayıcı veya pazarı kapayıcı muhtemel etkilerin gerekse doğrudan pazar kapayıcı etkilerin

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/1530

KARAR NO : 2020/992

yapılan kötüye kullanma analizlerinde açıkça ortaya konulduğu, sözleşmelerde yer alan otomatik uzamaya yönelik taahhüdün bağımsız tedarik şirketleri ve görevli tedarik şirketleri arasındaki rekabeti ortadan kaldırdığı, ilgili coğrafi pazar tespitinin usulüne uygun bir şekilde yapıldığı ve rakamların bunu doğruladığı ileri sürülerek haksız davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 5. İdare Mahkemesi'nce, önceden belirlenen 07.07.2020 tarihinde, belli yer ve saatte davacı şirket vekilleri Av. Ahmet Ertuğrul Ergüden, Av. Ayşe Tuğçe Zor ve Av. Yasemin Çelebi'nin ve davalı idareyi temsilen Av. Esmâ Temel'in katılımı ile gerçekleştirilen duruşmanın ardından dosya incelenip esas hakkında işin gereği görüşüldü:

Dava; dağıtım bölgesindeki eylemleri ile 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesi uyarınca hakim durumunu kötüye kullandığından bahisle anılan Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca 2017 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirinin taktiren %0,75'i oranında olmak üzere 19.433.652,71-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 01.10.2018 tarihli ve 18-36/583-284 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un, "Amaç" başlıklı 1. maddesinde; "Bu Kanunun amacı, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamaktır." hükmü, "Hakim durumun kötüye kullanılması" başlıklı 6. maddesinde; "Bir veya birden fazla teşebbüsün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hakim durumunu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanması hukuka aykırı ve yasaktır. Kötüye kullanma halleri özellikle şunlardır:

a) Ticari faaliyet alanına başka bir teşebbüsün girmesine doğrudan veya dolaylı olarak engel olunması ya da rakiplerin piyasadaki faaliyetlerinin zorlaştırılmasını amaçlayan eylemler,

b) Eşit durumdaki alıcılara aynı ve eşit hak, yükümlülük ve edimler için farklı şartlar ileri sürerek, doğrudan veya dolaylı olarak ayırimcılık yapılması,

c) Bir mal veya hizmetle birlikte, diğer mal veya hizmetin satın alınmasını veya aracı teşebbüsler durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın veya hizmetin, diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da satın alınan bir malın belirli bir fiyatın altında satılmaması gibi tekrar satış halinde alım satım şartlarına ilişkin sınırlamalar getirilmesi,

d) Belirli bir piyasadaki hakimiyetin yaratmış olduğu finansal, teknolojik ve ticari avantajlardan yararlanarak başka bir mal veya hizmet piyasasındaki rekabet koşullarını bozmayı amaçlayan eylemler,

e) Tüketicinin zararına olarak üretimin, pazarlamanın ya da teknik gelişmenin kısıtlanması." hükmü yer almaktadır.

Anılan Kanun'un, "İdari para cezası" başlıklı 16. maddesinin üçüncü fıkrasında; "Bu Kanunun 4., 6. ve 7. maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/1530

KARAR NO : 2020/992

teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verilir." hükmüne yer verilmiştir.

Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmeliğin 5. maddesinin birinci fıkrasında; "Temel para cezası hesaplanırken, Kanun'un 4. ve 6. maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunan teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin, nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin; b) Diğer ihlaller için, binde beşi ile yüzde üçü arasında bir oran esas alınır." düzenlemesi ve bu maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında; "Birinci fıkrada yazılı oranların belirlenmesinde, ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlal neticesinde gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususlar dikkate alınır. Birinci fıkraya göre belirlenen para cezası miktarı; a) Bir yıldan uzun, beş yıldan kısa süren ihlallerde yarısı oranında, b) Beş yıldan uzun süren ihlallerde bir katı oranında arttırılır." düzenlemesi yer almıştır.

Dosyanın incelenmesinden; davacı şirketin, 17.04.2014 tarihli tedarik lisansı ile Aydın, Denizli ve Muğla illerinin son kaynak tedarikçisi ve elektrik enerjisi ve/veya kapasitesi ticareti amacıyla faaliyetini sürdürdüğü, davacı şirketin iştirak olarak bünyesinde yer aldığı Bereket Enerji Grubu A.Ş. ve grup şirketleri hakkında çeşitli eylem ve davranışlarla bağımsız tedarikçilerin faaliyetlerini zorlaştırmak, tüketicilerin kendi tedarikçisini seçme hakkını engellemek suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlal edip etmediklerinin tespiti amacıyla 21.12.2016 tarihli ve 2016/1-69 sayılı Kurul kararı ile önaraştırma başlatıldığı, yürütülen önaraştırma sonucunda 16.02.2017 tarihli ve 17-07/69-M sayılı Kurul kararı ile Bereket Enerji Grubu A.Ş. ve bünyesinde yer alan dağıtım ve görevli tedarik şirketleri hakkında soruşturma başlatıldığı, davacı şirketin bu kapsamda görevli tedarik şirketi olduğu, yapılan soruşturma sonucunda davacı şirketin görevli tedarik şirketi olarak faaliyette bulunduğu dağıtım bölgesinde, "serbest tüketici limitinin altında kalan tüketicilere yapılan elektrik enerjisinin perakende satışı", "dağıtım seviyesinden sisteme bağlı olan sanayi müşterilerine yapılan elektrik perakende satış", "ticarethane müşterilerine yapılan elektrik perakende satış" ve "mesken müşterilerine yapılan elektrik perakende satış" ile ilgili pazarlarında hakim durumda olduğundan ve eylem ve uygulamaları ile 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi çerçevesinde hakim durumunu kötüye kullandığından bahisle 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına ilişkin Yönetmeliğin 5. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ve ikinci fıkrası ile üçüncü fıkrasının (a) bendi uyarınca 2017 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirinin taktiren %0,75'i oranında olmak üzere 19.433.652,71-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 01.10.2018 tarihli ve 18-36/583-284 sayılı Rekabet Kurulu kararının alındığı ve bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bakılan davada, davalı idarece yapılan soruşturma neticesinde; elektrik dağıtım faaliyetine ilişkin ilgili ürün pazarının "elektrik dağıtım hizmeti" ve ilgili coğrafi pazarın ise Bereket Enerji Grubu A.Ş. bünyesinde, davacı şirket, ADM Elektrik Dağıtım A.Ş. ve Gediz Elektrik Dağıtım A.Ş.'nin yetkili bulunduğu "Aydın, Denizli, Muğla illeri" ile "İzmir, Manisa illeri" olduğu, serbest tüketici limitinin altında kalan tüketicilere yapılan perakende satış

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/1530

KARAR NO : 2020/992

faaliyetine ilişkin ilgili ürün pazarının "serbest tüketici limitinin altında kalan tüketicilere yapılan elektrik enerjisinin perakende satış hizmeti" olduğu, ilgili coğrafi pazarın ise davacı şirketin görevli tedarik şirketi olarak faaliyet gösterdiği "Aydın, Denizli, Muğla illeri" olduğu, serbest tüketici limitinin üstünde kalan tüketicilere yapılan perakende satış faaliyetine ilişkin ilgili ürün pazarının "iletimden bağlı sanayi müşterilerine yapılan elektrik enerjisi perakende satış hizmeti", "dağıtımdan bağlı sanayi müşterilerine yapılan elektrik enerjisi perakende satış hizmeti", "ticarethane müşterilerine yapılan elektrik enerjisi perakende satış hizmeti", "mesken müşterilerine yapılan elektrik enerjisi perakende satış hizmeti" pazarları olduğu; iletimden bağlı sanayi müşterilerine yapılan elektrik enerjisi perakende satış hizmeti bakımından ilgili coğrafi pazarın "Türkiye", diğer ilgili ürün pazarları bakımından ilgili coğrafi pazarların ise "Aydın, Denizli, Muğla illeri" olduğu, ADM Elektrik Dağıtım A.Ş.'nin davacı şirketin elektrik dağıtım bölgesinde elektrik dağıtım hizmeti ile ilgili pazarında hâkim durumunda bulunduğu, davacı şirketin elektrik dağıtım bölgesinde "serbest tüketici limitinin altında kalan tüketicilere yapılan elektrik enerjisinin perakende satışı", "dağıtım seviyesinden sisteme bağlı olan sanayi müşterilerine yapılan elektrik perakende satışı", "ticarethane müşterilerine yapılan elektrik perakende satışı" ve "mesken müşterilerine yapılan elektrik perakende satışı" pazarlarında hâkim durumda olduğu, davacı şirketin 2015 yılında serbest tüketiciler ile yapılan sözleşmeler ve daha sonraki dönemlere etkilerinin devam etmesi nedeniyle de 2013 ve 2014 yıllarında serbest tüketiciler ile yapılan sözleşmeler kapsamındaki taahhütlerin doğrudan ya da dolaylı olarak otomatik olarak kendiliğinden uzamasına yönelik düzenlemelerin serbest tüketicilerin tedarikçi değiştirmelerini engelleyici etkiye sahip olduğu ve dolayısıyla ilgili pazarları diğer tedarikçilere kapayıcı nitelikte ve etkide olduğuna ve bu yolla serbest tüketici ilgili pazarlarındaki hakim durumlarını kötüye kullandığına, Şubat 2016-Ocak 2017 döneminde halihazırda serbest tüketici limitini geçmemiş tüketicilerden ikili anlaşma aldığı, bu yolla serbest tüketici limitinin altında kalan tüketicilere yapılan elektrik enerjisinin perakende satış pazarındaki hakim durumunu serbest tüketici ile ilgili pazarındaki rekabeti kısıtlamak suretiyle kötüye kullandığı tespitlerine yer verildiği, bu tespitlerin tek bir ihlal olarak kabul edildiği ve Ocak 2015-Ocak 2017 dönemini kapsadığı, ihlal süresinin bir yıldan uzun olduğu değerlendirilerek yukarıda anılan yönetmeliğin 5. maddesi uyarınca ceza miktarının yüzde elli oranında artırıldığı görülmektedir.

Dava konusu Kurul kararında bir çok tespite yer verilmekle birlikte ihlale neden olduğu belirtilen işlem ve eylemlerin ana konusunun iki başlık altında toplandığı görülmektedir. Bu başlıkların ise; "1) Davacı şirketin 2015 yılında serbest tüketiciler ile yaptığı sözleşmelerin daha sonraki döneme etkisinin devam etmesi nedeniyle 2013 ve 2014 yılında serbest tüketicilerle yapılan sözleşmeler kapsamındaki taahhütlerin doğrudan yada dolaylı olarak otomatik olarak kendiliğinden uzamasına yönelik düzenlemelerin serbest tüketicilerin tedarikçi değişimini engelleyici nitelikte olduğu ve ilgili pazarı diğer tedarikçiler aleyhine kapayıcı nitelikte bulunduğu, 2) Halihazırda serbest tüketici limitini geçmemiş tüketicilerden ikili anlaşma alındığı bu yolla serbest tüketici limiti altında kalan tüketicilere yapılan elektrik enerjisinin perakende satışına yönelik pazarda rekabeti kısıtladığı ve bu eylemlerle hakim durumunu kötüye kullandığı" olduğu anlaşılmaktadır.

Olayda; dava dosyasında bulunan bilgi ve belgelerden; davalı idarece şirket merkezinde yapılan yerinde incelemelerde henüz serbest tüketici hakkını kazanmamış tüketicilerden ikili anlaşma alındığına ilişkin belgelere rastlanıldığı, 27.01.2015 tarihinde davacı şirketin satış müdürü ile satış yönetmeni arasında geçen "4.000 kwh altı sözleşme" başlıklı elektronik postanın bulunduğu yine 11.02.2015 tarihinde davacı şirketin satış müdürü tarafından satış

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/1530

KARAR NO : 2020/992

temsilcilerine gönderilen "4.000 kwh" konulu elektronik postanın bulunduğu, bu postada, satış temsilcilerine 4.000 kwh altı toplam 362 adet sayaçla neye istinaden ikili anlaşma yapıldığının sorulduğu bu kapsamda ilgili mevzuat hükümlerinin Mart 2015 tarihine kadar görevli tedarik şirketi olan davacı şirkete serbest tüketici limitini geçeceğini taahhüt eden tüketicilerle ikili anlaşma yapmasına izin verildiği fakat 09.02.2016 tarihinde davacı şirket Denizli bölge sorumlusu tarafından gönderilen ve ekinde bazı tesisatlara ilişkin bilgilerin yer aldığı "Geri dönen ST sözleşmeler" başlıklı elektronik postada; mevcut tüketim limiti olan 3.600 kwh'yi geçmeyen ancak limite yaklaşan tüketicilerden ikili anlaşma alınabileceği, ancak bu ikili anlaşmaların ilgili tüketici limiti geçtiğinde sisteme yüklenmesine yönelik ifadenin yer aldığı, davacı şirketin görevli tedarik şirketi olmasından kaynaklı eyleminin tüketicilerin başka tedarikçi bir firmaya geçmesini engellediği, bağımsız tedarik şirketi aleyhine piyasayı kapattığı, böylelikle hakim durumunu kötüye kullanmak suretiyle rekabeti sınırladığı, davacı şirket ile tüketiciler arasındaki sözleşmelere ilişkin olarak yapılan değerlendirmede; davalı idarece yerinde yapılan incelemelerde sözleşme örneklerinin alındığı ayrıca davacı şirketten tüketiciler ile yaptıkları tip sözleşme örneklerinin istenildiği, bu sözleşme örneklerinden iki tip sözleşmenin bulunduğu, bunların "perakende satış sözleşmesi" ve "indirimli elektrik sözleşmesi" olduğu, perakende satış sözleşmesinin Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından 06.08.2015 tarihli ve 5716-1 sayılı Kurul kararı ile standart sözleşme olarak belirlenen sözleşme olduğu ve konusunun yeni veya mevcut bir tüketim tesisi ve/veya kullanım yerine dağıtım şirketi ile yapılan bağlantı anlaşmasına istinaden elektrik enerjisi ve/veya kapasite temini ile hizmet verilmesi olduğu, henüz serbest tüketici statüsünü kazanmamış tüketiciler ve ilk defa elektrik hizmeti almaya başlayan tüketiciler ile imzalandığı ve formatının da adı geçen Kurul kararı çerçevesinde belirlendiği ve elektrik teminine hukuki zemin oluşturduğu, indirimli elektrik sözleşmesinin ise davacı şirket ile serbest tüketici niteliğini haiz müşteriler ile imzalandığı, bu sözleşmelerin mesken, ticarethane ve sanayi grubu aboneleri için farklılaşmadığı, sunulan tip sözleşme örneklerinin kullanıldığı dönemde tüm abone grupları bakımından geçerli olduğu, davacı şirket tarafından 2015 yılında temelde süresinin belirli olup olmamasına göre farklılaşan iki farklı tip sözleşme kullandığı, belirli süreli sözleşmelerin ise sürelerinin 1-3 yıl arasında değiştiği, bunlardan üç yıllık sözleşmelerin 2015 yılı Mart ayına kadar devam ettiği, 2015 Mart ayından Ekim ayına kadar ise bir ve iki yıllık sözleşmeler kullanıldığı, 2015 yılının son çeyreğinden itibaren belirsiz süreli sözleşmeler kullanılmaya başlandığı, sözleşmelerin taahhütname metninde ise tüketicinin seçebileceği tarifelerin belirtildiği, buna göre tüketicilerin 24 ay taahhütlü sabit tarife paketini seçerek sabit aktif enerji bedeli üzerinden hizmet alabileceği veya yine 24 ay taahhütlü süper tarife paketini seçerek net bir indirim oranı elde edebileceği, 2016 yılında uygulanan sözleşmelere ise serbest tüketici ve serbest tüketicinin hakları konusunda bilgiler içeren bir ön bilgilendirme formu eklendiği, bu sözleşmelerin yine belirsiz süreli akdedildiği ve müşterinin ekte yer alan taahhütname ile taahhütlü bir tarife seçmediği müddetçe standart tarife paketi üzerinden faturalandırıldığı, davacı şirket ile tüketiciler arasında yapılan ve Ocak 2015-Mart 2015 ve Mart 2015-Ekim 2015 dönemlerinde kullanılan sözleşmeler ile 2015 yılı öncesinde yürürlükte olan sözleşmeler ve/veya söz konusu sözleşmelerin ayrılmaz bir parçası olan taahhütnamelere ilişkin düzenlemelerin rekabeti sınırlamak suretiyle pazarı rakiplere kapayıcı nitelik ve etkide olduğu, bunun yanında, otomatik uzama içeren sözleşmelerin 2015 yılının son çeyreğinden itibaren uygulanmadığı belirtilmiş olmasına karşın Kurul kararında yer verilen tablodan 2015'in son çeyreğinde alınan sözleşmelerin %26,29'unun otomatik uzama hükmü içerdiği, 2013 ve 2014

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019/1530

KARAR NO : 2020/992

yıllarında serbest tüketicilerle yapılan sözleşmelerin ve/veya söz konusu sözleşmelerin ayrılmaz bir parçası olan taahhünamelerin tamamında ve 2015 yılında da %67,5'inde otomatik uzama hükmü bulunduğu, sözleşmelerin yanı sıra taahhünamelerin de otomatik olarak uzatıldığı ve taahhünamelere ilişkin fesih bildirimlerinin düzenlendiği ve dolayısıyla cayma bedellerinin de geçerliliğini korumaya devam ettirildiği, taahhünamenin kendiliğinden yenilenmesi ve kendiliğinden yenilenen taahhünamenin süresinden önce cayma bedeli ödenerek feshedilebilmesi fiilinin tedarikçi değiştirme güdüsünü azaltarak pazara girişi engellediği, taahhüname süresi sonunda sözleşmenin ve dolayısıyla taahhüdün yenilenmesi için tüketicinin açık iradesinin yani onayının aranması veya kendiliğinden yenilenen sözleşmenin feshi halinde herhangi bir cayma bedeline yer verilmemesi gerektiği, 2016 yılı ve sonrası için serbest tüketicilerle yapılan ikili anlaşmalarda davacı şirket tarafından bu yönde bir değişikliğe gidildiği, fakat 2015 yılı sonuna kadar serbest tüketicilerle otomatik uzama hükmü içeren ikili anlaşmalar imzalandığı, Kurul kararında grafikler ve istatistiklerle birlikte detayına yer verilen 2015 yılında serbest tüketiciler ile yapılan sözleşmeler ve daha sonraki dönemlere etkilerinin devam etmesi nedeniyle de 2013 ve 2014 yıllarında serbest tüketiciler ile yapılan sözleşmeler kapsamındaki taahhütlerin doğrudan ya da dolaylı olarak otomatik olarak kendiliğinden uzamasına yönelik düzenlemelerin, serbest tüketicilerin tedarikçi değiştirmelerini engelleyici etkiye sahip olduğu ve ilgili pazarı diğer tedarikçilere kapayıcı nitelikte bulunduğu sonucuna varılmakla davacı şirketin sübuta eren ve bir yıldan uzun süren eylem ve işlemleri nedeniyle 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca 19.433.652,71-TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin davaya konu Kurul kararında hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; **davanın reddine**, aşağıda dökümü yapılan 524,10-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, yürürlükteki AAÜT uyarınca yargılamanın duruşmalı yapıldığı gözetilerek belirlenen 2.590,00-TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, artan posta ücretinin istek halinde, istemde bulunulmaması durumunda ise karar kesinleştikten sonra davacıya iadesine, kararın tebliğini izleyen günden itibaren **30 gün** içerisinde **Ankara Bölge İdare Mahkemesi'ne istinaf yolu açık olmak üzere, 10/07/2020** tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
ZÜLAL ÖZTÜRK
38010

Üye
ALİ SARDOHAN
192974

Üye
ALPER GÜRSOY
216741

YARGILAMA GİDERLERİ	
Başvurma Harcı	: 44,40 TL
Karar Harcı	: 44,40 TL
Y.D. Harcı	: 194,40 TL
Vekalet Harcı	: 6,40 TL
Posta Gideri	: 234,50 TL
TOPLAM	: 524,10 TL